

der, hvorfra affaldet suges videre til forbrænding. Fri for affaldsbiler og mandskab. Men i et sådan system er kildesortering og genbrug af næringsstoffer selvfølgelig en klods om benet. Det organiske udgør nemlig 40 pct. af mængden, og så falder rentabiliteten jo fra hinanden ved disse moderne uøkologiske teknikker.

Redegørelsen indeholder ikke et ord om slam, som ellers indgår på lige fod med det organiske affald i konkurrencen om at komme først til forbrændingsovnen. Derfor burde en affaldsredagørelse indeholde overvejelser om en alternativ udvikling med byøkologi, hvor disse forskellige fraktioner netop kommer ind i et sammenhængende genbrugssystem, hvor spildevand kildesorteres, og hvor en del heraf indgår som gødning for planter, som sammen med køkkenaffaldet komposteres og derved ad denne vej kommer tilbage som gødning til jorden.

Det er symptomatisk for regeringens redagørelse, at denne måde at sammentænke forskellige problemfelter på er totalt fraværende – måske fordi Miljøstyrelsen er opdelt i forskellige kontorer. Hele debatten om byernes økologi har således ikke sat det mindste spor i regeringens redagørelse, og heller ikke den nye lov om regulering af spildevand i det åbne land har åbenbart gjort det store indtryk.

Regeringen har med sin redagørelse nu lagt op til, at det eneste alternativ til at brænde eller deponere organisk affald er at afvente, at biogasteknikken bliver tilstrækkeligt udviklet. Med de dårlige erfaringer fra det lukkede biogasanlæg i Helsingør svarer ministerens plan til at udstede massegodkendelse til udbygning af diverse forbrændingsanlæg.

Derfor har det i forhandlingerne for det forslag til vedtagelse, som Folketinget i dag vedtager, været meget vigtigt for Enhedslisten at sikre, at komposteringsprocessen bliver gjort stueren i regeringens affaldspolitik. Vi vil lægge mange kræfter i at få komposteringen på banen igen, og vi vil sammen med andre arbejde for, at der kommer klare politiske mål for udbygningen af komposteringen som den eneste fornuftige affaldsbehandling, og at der kan sættes ressourcer af hertil. Jeg vil dog gerne høre ministerens kommentar til, hvorfor kompostering oprindelig slet ikke indgår i redagørelsen, ud over at man konstaterer, at det foregår i baghaverne over hele landet.

Lavteknologisk kompostering er faktisk en ganske glimrende behandlingsform af organisk

affald, men det er selvfølgelig lavteknologisk og derfor ikke omgærdet af prestige på ingeniørernes tegnebrætter. Det vil selvfølgelig også få de store investeringer i forbrændingsanlæg til at se noget tåbelige ud. Og så er der alle kunstgødningssproducenterne, som mister marked, fordi komposten udkonkurrerer dem. Så der er såmænd mange gode argumenter for ikke at lade vores køkkenaffald kompostere ud over, hvad der sker i baghaverne. Det er bare ikke nogle fornuftige argumenter.

Hvis regeringen vil være med til at lægge kræfter i, at sådanne økologisk rigtige løsninger udbredes i stedet for at lukke op for mere forbrænding, så er vi nået et vigtigt skridt i den retning.

Så er der også mange barrierer i det praktiske, som gør, at afbrændingen foretrakkes. Den er nemlig alt for billig. Det koster ca. 265 kr. at få brændt 1 t af. Og en husstand har ca. ½ t om året at gøre godt med, dvs. 130 kr. pr. husstand for at brænde det af. Til sammenligning så koster det 200 kr. pr. t at lave kompostering.

Der er brug for et større økonomisk incitament, hr. minister. Der er brug for en højere afgift på afbrændingen, og så kan provenuet passende gå til kommunerne, så de kan fordele det, så man kan få en balance og gøre det attraktivt at indføre den ideelle håndtering af det organiske affald, netop komposteringen, så lokalt og så simpelt som overhovedet muligt.

Addi Andersen (CD):

Tak til ministeren for redagørelsen, som er meget interessant læsning.

Hvis nu man tager fat i affaldsstatistikken fra 1996, som vi fik i Miljøudvalget for et par måneder siden, så bliver jeg faktisk overrasket. Det danske samfund producerer næsten 13 millioner t affald om året. Det svarer til, at hver dansker står for 2,5 t affald. Det er også ret overraskende, at vi på trods af alle mulige miljørigtige initiativer ikke er blevet bedre til at begrænse affaldsmængden. Den er tværtimod steget, faktisk med hele 10 pct. fra 1995 til 1996.

En stor del af stigningen er naturlig nok. Stigningen kommer fra erhvervslivet og særlig fra byggerierhvervene, og med den vækst, der har været her, er det ikke mærkværdigt, at der må komme en stigning. Det kan vi i virkeligheden kun være tilfredse med. Vi kan også være tilfredse med, at genanvendelsesprocenten er stigende og faktisk ligger på et temmelig højt niveau.